

ner undersøge, hvorvidt og i hvilket omfang en forlængelse af den danske undtagelse er nødvendig. Herunder skal man tage hensyn til, om der fortsat består betydelige forskelle i punktskatterne på de pågældende varer.

Som følge af overgangen til ensartede varebetegnelser inden for fællesmarkedets område for visse tekstilprodukter skal Danmark og Norge, jfr. bilagets afsnit om tekniske handelshindringer, efter udgangen af 1974 anvende et andet udtryk end »ny uld«. Dette gælder dog kun for varer til eksport. På hjemmemarkedet kan den hidtidige betegnelse fortsat anvendes.

Art. 134, stk. 3, indeholder den overgangsordning, Danmark har opnået for prisreglerne på jern- og stålområdet. Baggrunden herfor er, at stålværkerne i EF-landene i de senere år har kunnet sælge til lavere jern- og stålpriser til virksomheder i tredielande end til virksomheder i EF. Danmark har draget nytte heraf og har i forhandlingerne med EF anmodet om en overgangsordning, således at de forventede omkostningsstigninger og dermed en svækkelse af konkurrenceevnen for den danske jern- og stålforbrugende industri ville kunne imødegås, indtil den opnår fordelene ved toldfri eksport til de øvrige EF-lande.

Bestemmelsen i stk. 3 indebærer, at jern- og stålproducenterne i EF i 3 år efter tiltrædelsen vil kunne tilpasse deres salgspriser i Danmark og Norge til tilbudspriserne fra statshandelslande. Tilpasning til tilbud fra andre tredielande er hjemlet i de nuværende EF-regler, men normalt er pristilpasning over for tilbud fra østlandene ikke tilladt i EF. Bestemmelsen betyder derfor, at virksomhederne i den nævnte periode vil kunne tilpasse deres priser på det danske marked til alle tilbud, som foreligger fra tredielande.

Art. 135 overfører den beskyttelsesklausul, som efter EØF-traktatens art. 226 gjaldt for de oprindelige medlemsstater i deres overgangsperiode, til at gælde for de nye medlemsstater i deres 5-årige overgangsperiode for indpasningen i fællesmarkedet. De eventuelle beskyttelsesforanstaltninger kan indebære afvigelser fra såvel EØF-traktaten som fra tiltrædelsesbestemmelserne. Tilsvarende kan de oprindelige medlemsstater ansøge om tilladelse til at anvende beskyttelsesforanstaltninger over for de nye medlemsstater, men bestemmelsen gælder ikke indbyrdes mellem de oprindelige medlemslande.

Art. 136 overfører bestemmelsen i EØF-trak-

tatens art. 91 om dumping til at gælde for de nye medlemsstaters vedkommende indtil udløbet af den 5-årige overgangsperiode.

Den særlige afgift i Danmark på vin indført på flaske er ikke i overensstemmelse med EF's regler, fordi den beskytter den indenlandske aftapning. Som det fremgår af art. 138, har Danmark dog tilladelse til i 1½ år efter tiltrædelsen at opretholde denne afgift, for så vidt angår bordvin. Baggrunden herfor er ønsket om at give de danske vinimportører mulighed for at afvikle lagrene af vin indført på fad.

FEMTE DEL

Bestemmelser om iværksættelsen af Akten

Aktens 5. del indeholder visse bestemmelser af overgangsmæssig karakter, dels om overgangen til det udvidede Fællesskabs institutioner, dels om iværksættelse af EF-retsakterne for de nye medlemsstaters vedkommende. Endvidere indeholder 5. del de almindelige og afsluttende bestemmelser.

Indsættelse af institutionerne

Art. 139-148

Art. 139-146 er beskrevet i det foregående i forbindelse med gennemgangen af de institutionelle bestemmelser i Aktens 2. del.

Ud over de ved traktaterne oprettede institutioner m.v. er der ved senere vedtagelser i Rådet nedsat en række udvalg inden for forskellige samarbejdsområder. De nye medlemsstater vil fra tiltrædelsen blive repræsenteret i samtlige disse udvalg. For visse udvalgs vedkommende er det i de pågældende retsakter fastlagt, at samtlige medlemslande skal være repræsenteret på lige fod, og det er ikke nødvendigt at fastlægge nærmere regler om de nye medlemsstaters repræsentation. Det har alene været nødvendigt at sikre samtidighed, hvad angår gyldighedstiden for de nye og de tidligere medlemmers mandater, jfr. art. 148, stk. 1 og bilag VIII.

For en række udvalgs vedkommende vil det være nødvendigt eller praktisk i forbindelse med Fællesskabernes udvidelse at træffe ny beslutning om sammensætningen. Der kan f. eks. være tale om, at ikke alle medlemsstater er ligeligt repræsenterede eller om at nedskære antallet af de oprindelige medlemsstaters medlemmer for at undgå for store udvalg. Det er i art. 148, stk. 2, fastsat, at disse udvalg, jfr.